



Buletin Informativ – 24.06.2011

- 26 Iunie - Ziua Drapelului Național -



Pompierii dâmbovițeni omagiază Ziua

Drapelului

Duminică, 26 iunie 2011, începând cu ora 11.30, drapelul tricolor va fi înălțat pe catargul din Piața Tricolorului din Municipiul Târgoviște, pentru a marca Ziua Drapelului Național - proclamată prin Legea nr. 96 din 20 mai 1998.

Pentru evocarea momentului, în baza Programului activităților ce se desfășoară cu ocazia "Zilei Drapelului României" aprobat de Prefectul județului Dâmbovița, Inspectoratul pentru Situații de Urgență "Basarab I" al județului Dâmbovița va fi reprezentat de inspectorul șef - colonel Mirel Pietreanu, 4 ofițeri și un pluton (format din 18 subofițeri) care va defila sub flamurile tricolore alături de militarii participanți de la alte arme.

Scurtă istorie a Zilei Drapelului Național

În 1834, când Țările Române au început să se dezvolte din punct de vedere economic, când conștiința națională cerea unitatea și libertatea țării, domnitorul Țării Românești, Alexandru Ghica Vodă, a obținut de la otomani învoirea „de a pune steag românesc corăbiilor negustorești și oștirii”.

Steagul destinat corăbiilor avea două culori (galben și roșu), cel atribuit armatei era compus din trei (roșu, galben și albastru) și un vultur la mijloc. Acesta este socotit drept începutul adoptării tricolorului pe pământ românesc.

Tricolorul românesc era cunoscut încă din deceniul 4 al secolului XIX drept simbol național cu cel puțin un deceniu înainte de oficializarea sa.

În timpul revoluției de la 1848 Tricolorul a fost adoptat ca simbol al națiunii în prima zi a victoriei revoluției burghezo – democratică (1848 – 1849), 14/26 iunie, când a avut loc abdicarea domnitorului Gheorghe Bibescu, instaurarea Guvernului

provizoriu de la București și promulgarea decretului nr. 1 de instituire a drapelului național.

Revoluționarii de la 1848, atât cei din Transilvania, cât și cei din Țara Românească, au arborat steagul tricolor, ca simbol al luptei lor, având inscripționat lozinca: „Frăția”: „Dreptate – Frăție” și dându-i denumire de „stindard al libertății”. O lună mai târziu, „văzând cu nu s-a înțeles încă cum trebuiesc făcute stindardele naționale“, decretul guvernamental nr. 252, din 13 iulie 1848, preciza din nou că “stindardele vor fi tricolore. Culorile sunt: albastru închis, galben deschis și roșu carmin”. Ele vor fi dispuse vertical și vor fi aranjate în ordinea următoare: „lângă lemn vine albastru, apoi galben și apoi roșu fâlfâind“. În Adunarea populară desfășurată pe dealul Filaretului din București, în ziua de 15 iunie 1848, s-a celebrat ziua de 11 iunie, începutul revoluției, ”zi de mântuire pentru toată România”, sub flamurile tricolore. Tot în acel an istoric 1848, în acea impresionantă Adunare de la Blaj, 3/15 mai, s-a înălțat „flamura cea mare tricoloră a națiunii române”, a întregii națiuni române.

Potrivit unei alte ipoteze tricolorul se impune ca drapel național în 1859, odată cu dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza, culorile steagului fiind dispuse însă pe orizontală. Primul drapel din 1859, aflat în uz pînă în 1862, a avut fișia albastră plasată sus, urmând ca, în a doua parte a domniei lui Cuza, fișia roșie să fie dispusă pe partea superioară. După venirea lui Carol I, steagurile vor avea benzile dispuse pe verticală, România aliniindu-se astfel regulilor respectate de steagurile europene.

Ziua Drapelului Național a fost instituită pentru a marca ziua de 26 iunie 1848, când Guvernul revoluționar a decretat ca Tricolorul - roșu, galben și albastru - să reprezinte steagul național al tuturor românilor; cele trei culori împărțite în mod egal reprezintă principiul egalității, orientarea culorilor în sus semnifică verticalitatea, cifra trei este numărul perfect, pe lângă țara noastră mai existând alte trei țări europene tradiționale cu steagul tripartit în mod egal și vertical: Franța, Italia și Belgia.

Compartiment Informare și Relații Publice – I.S.U. „Basarab I” Dâmbovița